

Infinitiv s „zu“ může ve větě být užit:

1) Infinitivní konstrukce nemají vlastní subjekt, vztahují se k osobě nebo věci, která figuruje v řídicí větě. Protože infinitivní konstrukce nemají vlastní subjekt, není sloveso v infinitivní konstrukci časováno. Sloveso v infinitivní konstrukci stojí jako infinitiv na konci infinitivní konstrukce (věty). Před infinitivem náležícím do infinitivní konstrukce stojí částice „zu“.

Ich hoffe, dich bald wiederzusehen. X Ich hoffe, **dass** ich dich bald wiedersehe.

Er glaubt, sich richtig **zu** verhalten. X Er glaubt, **dass** er sich richtig verhält.

Weil wir befürchten, Ärger **zu** bekommen, stellen wir das Radio leiser.

Weil wir befürchten, **dass** wir Ärger bekommen, stellen wir das Radio leiser.

2) když do infinitivní konstrukce patří podstatné jméno v 1. pádě, které ale není subjektem věty

Stát se politikem byl jeho největší cíl. Jeho největším cílem bylo **stát se politikem**.

Sein Ziel war, **Politiker zu werden**.

3) když patří k infinitivní konstrukci předmět ve 4. pádu

Er beschloss, **eine kleine Atempause einzulegen**.

4) když chci rozvést (= rozšířit) předmět s předložkou

Der Kollege hat nicht **an die Besprechung gedacht**.

Der Kollege hat nicht daran gedacht, zur Besprechung **zu** kommen.

Ich bitte dich, nicht **zu glauben, dass mein Interesse an dieser Frage erloschen sei**.

5) Když chci rozvést podmět

Euch zu helfen ist mein größter Wunsch.

Das Helfen (podmět) ist mein größter Wunsch.

Rozvedený podmět

Es ist meine Aufgabe, die Gartengeräte in Ordnung **zu halten**.

Das Halten der Gartengeräte ist meine Aufgabe.

6) když chci vyjádřit současnost

Der Schwimmer versucht, das Ufer **zu** erreichen. Plavec se snaží doplavat na břeh.

Der Schwimmer versuchte, das Ufer **zu** erreichen.

Der Schwimmer hat versucht, das Ufer **zu** erreichen

7) když chci vyjádřit předčasnost

Der Angeklagte leugnet, das Auto gestohlen **zu** haben. Obžalovaný zapírá, že ukradl auto.

Der Angeklagte leugnete, das Auto gestohlen **zu** haben.

Der Angeklagte hat geleugnet, das Auto gestohlen **zu** haben.

Některá slovesa, která vyžadují infinitiv s „zu“:

Slovesa, která vyjadřují osobní postoj, přání, pocit nebo úmysl: Ablehnen, annehmen, erwarten, befürchten, Glauber, hoffen, meinen, unterlassen, vergessen, vermeiden, verlangen, versprechen, versuchen, sich wünschen

Slovesa, která vyjadřují průběh nějaké činnosti: anfangen, sich anstrengen, aufhören, beabsichtigen, beginnen, forfahren, versäumen, wagen

Vazby slovesa sein, haben, bleiben, stehen, gelten + infinitiv významového slovesa připojený pomocí „zu“ mají modální význam nutnosti nebo možnosti.

Seine Eltern sind **zu** beneiden. Jeho rodičům je možno závidět.